

ЯК ПРОВОДИТИ ОНЛАЙН-ЗАНЯТТЯ? СКІЛЬКИ ЧАСУ ВОНО МАЄ ТРИВАТИ? ЯКИЙ АЛГОРИТМ РОБОТИ? ЧИ ПОТРІБНІ ФОТОЗВІТИ?

За матеріалами статті К.Крутій
«ПРОБЛЕМИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ ДОШКІЛЬНЯТ»
Круглий стіл “ДВ”
“Дошкільнє виховання”, 2020, № 5

Онлайн-заняття “зустріч”. Зустріч — це зближення з ким- або чим-небудь, наперед домовлене побачення, але це ще й підготовлений заздалегідь прийом. Якщо ми почнемо вводити в лексикон термін “зустріч”, пройде зовсім небагато часу, і вихователі, діти та батьки почнуть очікувати саме зустрічей, а не занять. А це принципово різні речі!

Якою має бути онлайн-зустріч як форма спілкування вихователя, дітей і батьків?

➤ Передусім треба заздалегідь підготувати всі матеріали. Бажано, щоб кілька речей (предмети, іграшки, книжка тощо) вже перебували в полі зору дітей.

Уявіть, що ви з дітьми прийшли до театру. Завіса ще закрита, але вже хочеться дізнатися — а що там, за лаштунками? У залі тихесенько грає спокійна музика, малята (глядачі) зручно вмощуються у своїх кріселках...

➤ Починається *етап первинного сприйняття* — відчуття близької таємниці збуджує, притягує, підштовхує дітей до пошуків довкола елементів інформації, яких бракує (“Що зараз буде? Як це буде? Чого очікувати?”).

Дитина (і батьки теж) свідомо або підсвідомо нібито черпають/зчитують їх з інформаційного поля місця, де перебуває вихователька. Тому бажано використовувати на задньому плані функцію “розмите тло”. Цей етап — декодування інформації — триває до 2 хв.

➤ Завіса відкривається, починається наступний *етап* — *сприйняття педагога*. Вступний монолог дорослого (до 2 хв) задає стиль і характер спілкування, сприяє створенню необхідної атмосфери, готує освітню ситуацію і вводить у неї.

У вільному режимі діти переходять від статусу “глядач” і “споживач” до значно ціннішого — “учасник освітнього процесу”. Бажано активно залучати ще одного учасника освітнього процесу — батьків.

На цьому етапі зустрічі маємо забезпечити розуміння дітьми змісту їхньої діяльності, тобто того, чого вони можуть досягти, чого від них очікує вихователька, — *етап сприйняття умов* (до 3 хв).

➤ Якщо продовжити порівняння з театром, то далі відбувається “кульмінація вистави”. Вихователька презентує тему зустрічі, м’яко переходячи до *практичного етапу* (до 7 хв). Цей етап стимулює відчуття спільності інтересів дітей і дорослих, колективного входження в процес навчальної діяльності (утворення “поля радості” від взаємодії).

➤ *Останнім етапом* дійства на сцені буде “вихід акторів на уклін”, тобто *підбиття підсумків зустрічі*.

Можна скористатися наведеним далі переліком запитань, але їх не може бути більше, ніж 3-4 до фіналу зустрічі (до 3 хв).

Що ти зробив/зробила, і що про це думаєш?
У тебе був план роботи. Чи вдалося здійснити задумане?
Чи задоволений/задоволена ти результатом своєї роботи?
Які нові слова ти запам'ятав/запам'ятала?
Як ти гадаєш, що мені сподобалось у твоїй відповіді? Чому?
Яке слово тебе зацікавило?
Що ти хотів/хотіла би повторити?
Яке завдання для тебе виявилось важким? А яке легким?
Що нового ти навчився/навчилася?
Що тебе здивувало? Які нові ігри тобі сподобалися?
Пригадай, кому ти допоміг/допомогла на занятті.
Що запам'яталося найбільше?
Чого на занятті тобі не хотілося робити? Чому?
Що тобі не вдалося?
Чим саме ти пишаєшся після заняття?
Перед ким ти хотів/хотіла би похвалитися успіхами?

Щоразу структура заздалегідь підготовленої зустрічі може бути іншою, змінюючись залежно від ситуації спілкування з дітьми та батьками. Усе залежить від майстерності виховательки. Такі зустрічі для дітей старшого дошкільного віку можуть тривати до 20 хв, але що молодша дитина, то коротша має бути зустріч.

Щодо фотозвіту. Яка його мета? Що будемо відстежувати? Про що має бути фотозвіт: про діяльність чи її продукт — творчу роботу? Як вихователь має прокоментувати ці фотозвіти (це ж здебільшого спільна робота батьків та дітей)? **Уже сама можливість бачити дітей з батьками, залученими у процес, є звітом, що засвідчує цінність зустрічі.** Якщо вже ви просите батьків “звітувати”, при нагоді у спілкуванні з малятами мусите згадати про кожен отриманий фотозвіт.

Варіант алгоритму проведення онлайн-заняття

Привітання.

Вправа на залучення (введення в тему чи мотивування до подальших дій) або проблемне запитання.

Коротенька інформаційна хвилинка-діалог з теми з персонажем-іграшкою.

Інтерактивна вправа з теми.

Пояснення, демонстрація алгоритму виконання завдання продуктивного характеру:

➤ *виліпити, намалювати, вирізати, викласти (з паличок, гудзиків, зубочисток, квасолин, горошин, намистинок, клаптиків паперу чи тканини), виконати аплікацію, побудувати, виготовити з доступних матеріалів (що не вимагають грошових затрат і з великою ймовірністю є в кожному домі) тощо.*

Поради батькам:

➤ *рухливі ігри, у які можна пограти в кімнаті, пов'язавши їх із темою заняття (наприклад: з підручних матеріалів прокласти маршрут для бджілки, що прокинулася навесні й заклопотана пошуками солодкого нектару);*

➤ *знайти в кімнаті всі предмети круглої форми і пронумерувати їх картками із цифрами чи відшукати всі предмети кольору тюльпанів, що квітнуть під вікном);*

➤ *способи залучення малюка до досліду чи експерименту, який не потребує спеціальних матеріалів і обладнання;*

➤ *дитячі книжки та мистецькі твори (назва, автор, джерело доступу чи готовий текст) з теми, які можна прочитати (роздивитися) разом;*

➤ *творчі завдання (намалювати персонажа казки чи оповідання, сконструювати певну фігурку або власний будинок (халабуду) з доступних матеріалів);*

➤ *зрідка — посилання на пізнавальне відео або мультфільм з теми, які можна переглянути та обговорити з дитиною.*

Ритуал прощання.

Такі заняття мають тривати від 10 до 15 хвилин.